

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

67. Quòd omnes & maxime religiosi tenentur se extendere ad acquire[n]dam perfectionem sub pœna damni præsentis & futuri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

detur, in seipso plus comprehendens quam totus mundus: & cenſet Deum tantæ eſſe excellentiæ, tantæq; maiestatis, vt totum reſiduum videatur ei quaſi nihil eſſe omnino, niſi in quatum in talibus rebus Deum ſpeculamur. Aliquando anima ſentit intra ſeipſam quandam ſpiritualẽ ebrietatem, eam in diuinas laudes & ad ſancta & deuota ſuſpiria commouentem, ita vt interius non ſe valeat cõtinere, quin exterius per aliqua ſigna pandat. Nonnunquam videtur ei quod omnia ſunt plena claritate diuina, & quod vniuerſa glorificant Deum.

Tertio, habitat Deus in anima per quandam vnionem, ſicut in beatiffimo Apoſtolo Paulo, & in aliis excellentiffimis contemplatiuis: de quoloqui me indignum reputo, illud magnis doctõribus relinquens: noſtræ ruditati ſufficiant, quæ dicta ſunt.

QVOD OMNES TENENTVR SE EXTENDERE ad perfectionem ſub pœna damni præſentis, & futuri, & præcipuè religioſi.

CAPVT LXVII.

VOx multorum eſt, ſufficit mihi vita cõmunis, ſi cum infimis ſaluari poterõ: ſatis eſt, nolo merita Apoſtolorum, nolo per ſumma uolare contentus incedere per planiora. Sed viderint hi, quod iam imperfectio eſt nolle eſſe perfectum, vt dicit Gerſon in ſua myſtica Theologia: in via enim Dei non progredi, retrogredi eſt. Damnatur inſuper ſeruus piger, qui talentum ſeruare contentus, illud in fœnus non tradit. Faciamus hoc perſpicuum in exemplo familiari.

Habet

Habet aliquis præpotens & nobilis pater familias plures filios, quemlibet aptissimum ad ampliandum rem familiarem industria sua: vnus illorum, aliis laborantibus sedet in domo piger & iners, nihil curans, dummodo nihil sordide viuat, nihil altum, nihil præclarum vel dignum ingenio suo, aut paterna nobilitate recogitet, dicit sufficere sibi bona iam habita, & qualicumq; vita vti. Euocat autem pater eum ad actus sublimiores & arduos, monet, stimulat. Si hic filius non obaudit, neq; obedit, liquet quòd odiosus erit Patri. Sic similiter ponitur apud Patrem cœlestem his quos trahit ad charismata meliora, & ad actus diuiniore dum torpescunt hærentes infimis: neq; ad perfectionem semetipsos extendentes. Quod tamen intelligendum est de illis, qui nullo statu vel officio humiliori sic alligati tenentur, quòd absq; præcepti transgressione nequeat ad altiora conscendere. Et ex his sufficit, & altissimū reputari debet in eis, quòd propter diuinæ iussione obedientiam in illo statu tenentur astricti, quamuis ad perfectionem non se extendant contemplationis.

Animaduertendum deniq; est, quod si Maria honorabiliter cū Martha poterat hospiti Christo ministrare, collaudauit eam nihilominus Christus, quòd vni intenta optimam partem elegerit. Itaq; maledictus, qui partem suam si aliter liceret facere, facit deteriolem.

Ex præmissis liquido apparet, quòd cum vita cōtemplatiua sicut ostendunt Theologi, sit perfectior quàm actiua, quilibet ad contemplationem idoneus non præalligatus actioni obedientia

tia necessitate, potest ad illam licenter se trade-
 re, dimissis operibus vitæ actiuæ. Vnde dicit Au-
 gustinus: Otium sanctum quærit charitas, nego-
tium sollicitudinis suscipit necessitas charitatis;
 quam sarcinam si nullus imponit, contempla-
 tioni vacandum est. Quasi dicat quòd si nego-
 tium, id est, actionem charitatis nemo imponit
 scilicet superioris iussione, vel euidenti necessi-
 tate, debemus contemplationi vacare. Neque
 opponat quis facultatem quam haberet in vita
 actiua proficiendi, & condemnationem suam si
 talentum absconderit, in quo posset negotiari
 prædicando, vel pauperibus ministrando, quo-
 niam abunde proficit Ecclesiæ contemplatiuus
 obsequens Deo corde vel intellectu, vbi alij de
 manibus, ore, vel pedibus subseruiunt. Qua de
 re multi sunt, apud quos damnabilis iudicanda
 est omisio contemplationis inquirende, quem-
 admodum hi, qui sunt positi in schola religio-
 nis: quæ est schola deuotionis, orationis & fletu-
um. Quales insuper conuenit esse Ecclesiasticos,
 qui labores populorum in otio possident, vt cu-
 stodiant iustificationes Domini; & legem eius
 exquirant: quales demum plures inueniuntur
 tam viri quam fœminæ de seculo, quibus suffi-
 ciens otium, instructio, & ingenium suppetunt,
 vt se totos in Deum conuertant, & rapiant: sal-
 tem habeant fidem, spem, & charitatem, non e-
 nim requiritur maior instructio ad hoc, vt
 secundum totum suum affe-
 ctum valeant in De-
 um ferri.